

Algorithms Spring 2024

Project Report

Δημήτρης Παπαδημητρίου-Βασίλης Μαδέσης

AEM: 03750-03748

Τρόπος αποθήκευσης γράφων και δομές δεδομένων:

Για την αποθήκευση του γράφου χρησιμοποιούμε έναν πίνακα απο λίστες γειτνίασης. Κάθε θέση του πίνακα δηλαδή αντιστοιχεί σε έναν κόμβο του γράφου, και περιέχει μία απλά συνδεδεμένη λίστα, κάθε στοιχείο της οποίας περιέχει έναν κόμβο με τον οποίο ο αρχικός συνδέεται. Γενικά οι λίστες γειτνίασης χρησιμοποιούνται για αλγορίθμους γράφων όπως Breadth First Search που χρησιμοποιήσαμε και στην άσκηση, και είναι πολύ αποδοτικές σε αραιούς γράφους, όπως αυτούς που δώθηκαν στα παραδείγματα. Άλλες δομές δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν στο πρόγραμμα είναι οι πίνακες, για να αποθηκεύσουμε για παράδειγμα την απόσταση καθώς και τις χρήσεις σε συντομότερα μονοπάτια για κάθε ακμή, και οι ούρες, που αποτελούν κομμάτι του Breadth First Search αλγόριθμου.

Εύρεση CPL ενός γράφου:

Για να βρούμε το CPL ενός γράφου χρησιμοποιήσαμε Breadth First Search ώστε να υπολογίσουμε όλα τα μήκοι των σύντομων μονοπατιών μεταξύ όλων των κόμβων. Συγκεκριμένα υλοποιούμε μια συνάρτηση η οποία λαμβάνει ως input το source node και έχει ένα πίνακα που κρατάει τις αποστάσεις όλων των κόμβων από τον κόμβο source μαζί με ένα πίνακα με τους γονείς κάθε κόμβου. Ο πίνακας γονιών θα χρησιμοποιηθεί αργότερα για το B ερώτημα όπου θα εξηγήσουμε την χρήση του. Τελός η συνάρτηση αυτή επιστρέφει τους πίνακες αυτούς ενώ αν της δωθεί συγκεκριμένος destination κομβός τότε θα τρέχει μέχρι να βρεί το κόμβο αυτό επιστρέφοντας επιτυχία με 1 και αποτυχία με 0.

Για την υλοποίηση της Breadth First Search χρησιμοποιούμε μια queue (FIFO ούρα) ώστε να τοποθετούμε μέσα της τους κόμβους που πρέπει να επισκεφτούμε μετά από μια επίσκεψη κόμβου σε κάθε επανάληψη.

Η συνάρτηση λειτουργεί ως εξής:

```
pathSearch()
distance[size of graph] -> 0

Insert in queue node S
while(Queue is not empty)
  parent node <- remove from queue the first element

  for all child nodes of parent node
    if(distance[child node] is 0 && child node != S)
      Put child node into queue
      distance[child node] = distance[parent node] + 1
      parent[child node] = parent node
    else if(distance[child node] == distance[parent node] + 1)
      parent[child node] -> add parent to the list of parents for
      child node
    if (distance[child node] == distance[parent node] + 1 && child
      node == destination node)
      return 1
  end
return 0
end
```

Για να βρούμε το CPL εκτελούμε κατα επανάληψη την προηγούμενη συνάρτηση για όλους τους κόμβους και μηδενίζουμε τις επαναλαμβανόμενες αποστάσεις που προκύπτουν στον πίνακα αποστάσεων που μας επιστρέφει η συνάρτηση και έπειτα προσθέτουμε στο συνολικό άθροισμα, το άθροισμα των αποστάσεων του πίνακα αυτού.

Τέλος για να βρούμε το συνολικό CPL παίρνουμε το άθροισμα στο τέλος της επανάληψης και το διαιρούμε με το πλήθος των ζευγαριών κόμβων.

```
Sum of all cpls = 0;

for all nodes inside the graph
  distances array = execute pathSearch
  distances array -> distance array with zeroed the recurring distances
  Sum of all cpls = distances array + Sum of all cpls
end

cpl = Sum of all cpls / binomial coefficient(number of nodes,2)
```

Υπολογισμός SPs που μεσολαβεί από μια ακμή e

Για να υπολογίσουμε τον συνολικό αριθμό των συντομοτέρων μονοπατιών (SPs) μεταξύ κάθε δυνατού ζεύγους κόμβων j και k στα οποία μεσολαβεί κάθε ακμή e του γραφήματος. Θα χρησιμοποιήσουμε τον πίνακα γονέων που μας επιστρέφει η συνάρτηση `pathSearch()`.

Ο πίνακας γονέων είναι ένας πίνακας που σε κάθε θέση i έχει τον γονέα του κόμβου $i + 1$. Γονέας ενός κόμβου είναι ο γειτονικός κόμβος από τον οποίο διαβάστηκε και μπήκε στον πίνακα αποστάσεων ο κόμβος παιδί (στην περιπτωσή μας ο κόμβος $i + 1$). Σε περίπτωση ύπαρξης δύο ή περισσότερων σύντομων μονοπατιών μεταξύ δύο κόμβων ο κόμβος `destination` θα έχει δύο γονείς καθώς και οι δύο είναι μέρος σύντομου μονοπατιού.

Οι συμπλήρωση του πίνακα γονέων φαίνεται στο παρακάτω code snippet της συνάρτησης `pathSearch`:

```
if (distance[child node] is 0 && child node != S)
    Put child node into queue
    distance[child node] = distance[parent node] + 1
    parent[child node] = parent node
else if (distance[child node] == distance[parent node] + 1)
    parent[child node] -> add parent to the list of parents for
    child node
```

Αν ο κόμβος έχει παραπάνω από έναν γονέα τότε δημιουργείται μια λίστα με του γονείς του κόμβου αυτού στην αντίστοιχη θέση του πίνακα.

Προσθέτοντας στον προηγούμενο κώδικα, για κάθε επανάληψη της 'λούπας' παίρνουμε τον πίνακα γονέων και για κάθε ζευγάρι κόμβων `source-destination` διατρέχουμε το πίνακα ξεκινώντας από το `destination` και ακολουθώντας τον γονέα του και από εκεί ακολουθώντας τον γονέα του γονέα του, φτάνουμε στο `source` καταγράφοντας τα `edges` που συμμετείχαν στο δρόμο μέχρι το `source`.

Το path για κάθε ζεύγος καθώς και τα edges που συμμετέχουν σε αυτό βρίσκεται από τον ψευδοκώδικα:

```
countEdgesPath()
  current node = destination node
  while(parent of current node != Source)
    array of edges [parent node][current node] ++
    array of edges [parent node][current node] ->add info about the edge
  end

  if (there are more than one parents for destination node)
    repeat the process for the other parent of destination node
  end
end
```

Ο συνολικός ψευδοκώδικας προκύπτει:

```
Sum of all cpls = 0;

for all nodes inside the graph
  distances array = execute pathSearch
  distances array -> distance array with zeroed the recurring distances
  Sum of all cpls = distances array + Sum of all cpls

  for all combinations of sources and destination nodes inside a graph
    countEdgesPath() fill the edge array
  end
end

cpl = Sum of all cpls / binomial coefficient(number of nodes,2)
```

Τέλος έξω από την επανάληψη κάνουμε merge sort το πίνακα edge array και επιστρέφουμε το πρώτο edge του πίνακα το οποίο και θα αφαιρέσουμε.Το δύο προηγούμενα ερωτήματα τα εκτελεί η συνάρτηση cpl sp.

```

cpl_sp()
Sum of all cpls = 0;

for all nodes inside the graph
    distances array = execute pathSearch
    distances array -> distance array with zeroed the recurring distances
    Sum of all cpls = distances array + Sum of all cpls

    for all combinations th source and destination nodes inside the graph
        countEdgesPath() fill the edge array
    end
end

cpl = Sum of all cpls / binomial coefficient(number of nodes,2)
mergesort(edge array)

return top element in edge array
end

```

Συνεπώς το complexity της συνάρτησης προκύπτει ως εξής:

Το complexity της αναζήτησης είναι $O(V + E)$ όπου V κόμβοι και E ακμές.

Για την συνάρτηση μηδενισμού έχουμε complexity $O(V)$ όπως το ίδιο και για την συνάστηση αθροίσματος.

Η συνάστηση επαναληπτική εκτέλεση της συνάστησης `countEdgesPath()` έχει complexity $O(V * BiggestPathLength)$ καθώς εκτελείται περίπου $O(V)$ φορές για ένα δεδομένο πίνακα γονέων και η διάτρεξη του πίνακα γονέων έχει στην μεγαλύτερη περίπτωση μεταξύ όλων των $O(BiggestPathLength)$ πράξεις.

Άρα το συνολικό complexity εφόσον γίνονται V επαναλήψεις είναι $O(V) * [O(V + E) + O(V) + O(V) + O(V * BiggestPathLength)] = O(V^2 + VE)$

Εφόσον έχουμε εκτελέσει την συνάρτηση `cpl sp` τότε κάνουμε αφαίρεση της ακμής μεταξύ των δύο κόμβων αφαιρώντας τις μεταξύ ακμές από τις αντίστοιχες λίστες γειτνίασης τους.

Αφαίρεση της ακμής, έλεγχος συνεκτικότητας του γράφου:

Για την αφαίρεση της ακμής που ενώνει δύο κόμβους i, j , θα χρειαστεί απλώς να αφαιρέσουμε τον κόμβο j από τη λίστα γειτνίασης του κόμβου i και αντίστροφα. Θα χρειαστεί όμως, όταν αφαιρεθεί η ακμή, να ελέγξουμε αν ο γράφος είναι συνεκτικός, η αν έχει χωριστεί σε δύο διαφορετικές συνιστώσες. Όμως, αν ο γράφος έχει πράγματι χωριστεί, σημαίνει πως η ακμή που αφαιρέσαμε ήταν ο μόνος συνεκτικός 'κρίκος' ανάμεσα στους δύο γράφους. Δηλαδή μπορούμε να διαπιστώσουμε αν οι γράφοι χωρίστηκαν, αρχίζοντας από τον ένα κόμβο και ψάχνοντας τουλάχιστον ένα μονοπάτι που θα οδηγήσει στον άλλον. Προφανώς αν το μονοπάτι αυτό δεν υπάρχει, τότε σημαίνει πως οι γράφοι πράγματι χωρίστηκαν. Η συνάρτηση `Path search()` μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εύρεση αυτού του μονοπατιού, που επιστρέφει ανάλογη τιμή αν βρεί τον destination node. Θα μας δώσει επίσης τον πίνακα με τις αποστάσεις από τον αρχικό κομβο (source node), που θα φανεί ιδιαίτερα χρήσιμο στο επόμενο βήμα του αλγορίθμου.

Η περιπλοκότητα αφαίρεσης ενός κόμβου θα κριθεί από τον μέγιστο μέγεθος μίας λίστας γειτνίασης, δηλαδή είναι ίση με $O(V)$. Όμως επειδή οι γράφοι στα παραδείγματα είναι αραιοί, η περιπλοκότητα εδώ θα είναι στη πραγματικότητα αμελητέα. Επίσης η περιπλοκότητα της αναζήτησης αντιστοιχεί στη περιπλοκότητα μιας επανάληψης του Breadth First Search αλγορίθμου, δηλαδή είναι ίση με $O(V + E)$

Αναδρομική συνάρτηση:

Εδώ αξίζει να σημειωθεί η δομή της συνάρτησης που χρησιμοποιείται, η οποία αποτελείται από μία επανάληψη μέσα στην οποία καλούνται οι συναρτήσεις για την εύρεση του cpl, την αφαίρεση ενός κόμβου, τον έλεγχο συνεκτικότητας του γράφου καθώς και για την δημιουργία των δύο υπογράφων και την αναδρομική κλήση του εαυτού της για καθέναν από τους υπογράφους, αν χρειαστεί. Η αναδρομή τερματίζει όταν μια συνιστώσα αποτελείται από έναν μονάχα κόμβο. Αυτό φαίνεται και στον παρακάτω ψευδοκώδικα:

```
void analyseGraph():
    if numVertices = 1
        return

    while 1:
        MostUsedEdge = cpl_sp()
        removeEdge(MostUsedEdge)

        is graph connected = pathSearch()

        if graph is not connected:

            subgraphs = splitGraph()
            analyseGraph(bigger subgraph)
```

```
analyseGraph(smaller subgraph)
return
```

Για να δημιουργήσουμε τους υπογράφους, ιδιαίτερα χρήσιμος θα φανεί ο πίνακας αποστάσεων της pathSearch, καθώς παρέχει έναν εύκολο τρόπο να ξεχωρίσουμε τους κόμβους που θα είναι μέρος κάθε υπογράφου. Συγκεκριμένα, κάθε κόμβος που αντιστοιχεί σε θέση του πίνακα με απόσταση διάφορη του μηδενός, συμπεριλαμβανομένου του source node, θα ανήκουν στον πρώτο γράφο, και τα υπόλοιπα θα ανοίχουν στον 2ο γράφο.

Όταν χωρίσουμε τους γράφους, χρησιμοποιούμε έναν αλγόριθμο για να αναπροσαρμόσει τους κόμβους στον κάθε καινούριο γράφο. Αρχικά τοποθετεί τους κόμβους του αρχικού γράφου που θα χρησιμοποιηθούν σε έναν πίνακα, όπου η θέση που θα τοποθετηθούν στον πίνακα αντιπροσωπεύει την ονομασία τους υπο τον καινούριο γράφο. Έπειτα, για κάθε κόμβο που θα χρησιμοποιήσουμε, αντιγράφουμε κάθε στοιχείο της λίστας γειτνίασης, αλλάζοντας την "παλιά ονομασία" του κόμβου που αντιπροσωπεύεται με τη καινούρια.

```
struct GraphPair splitGraph():

    new-order1 = all vertices for which dist != 0
    new-order2 = all vertices for which dist == 0

    graph1 = reorderGraph(newOrder1)
    graph2 = reorderGraph(newOrder2)

    return graphs
```

```
struct Graph* reorderGraph():
    newGraph = create Graph()

    for i in numVertices:

        while temp node of initial graph in new-order[i] list:

            for j in numvertices:
                if new-order[j] = temp vertex:
                    newDestIdx = j
                    break

            addEdge(newDestIdx)
            temp = temp->next

    return newGraph
```

Προφανώς η περιπλοκότητα αυτού του αλγορίθμου θα είναι ίση με $O(E)$, αφού θα προσπελάσουμε κάθε κόμβο του γράφου που θα σπάσουμε. Συνολικά η περιπλοκότητα μίας επανάληψης της αναδρομικής συνάρτησης είναι ίση με το σύνολο των παραπάνω βημάτων δηλαδή με $O(V^2 + VE) + O(V) + O(V + E) + O(E) = O(V^2 + VE)$. Επειδή όμως η επανάληψη θα εκτελεστεί για κάθε ακμή, δηλαδή E φορές, η συνολική περιπλοκότητα του αλγορίθμου θα είναι ίση με $O(EV^2 + VE^2)$, η καλύτερα $O(VE^2)$.

Τα plots

